

Benediktas XVI: 80-mečio jubiliejus ir nauja knyga apie Jėzų

Šventasis Tėvas padėkojo tikintiesiems, susirinkusiems Šv. Petro bazilikoje į jo 80-mečio jubiliejui skirtas šv. Mišias. Tą pačią dieną buvo išleista ir naujoji Josepho Ratzingerio-Benedikto XVI knyga „Jėzus iš Nazareto“.

2007-04-19

80-MEČIO JUBILIEJUS IR DIEVO MALONĖS MELDIMAS

Popiežius savo gimtadienį šventė viena diena anksčiau laikydamas šv. Mišias Šv. Petro aikštėje, į kurią susirinko kardinolai, kunigai ir tūkstančiai tikinčiųjų.

Benediktas XVI gimė 1927-ųjų balandžio 17 d. Vokietijoje, Marktl am Inn miestelyje.

„Šiandien čia susirinkome paminėti ilgo mano gyvenimo kelio viršukalnės,“ – sakė jis per pamokslą. Popiežius atskirai paminėjo savo šeimą ir draugus: „Dėkoju Dievui, kad leido patirti gyvenimo šeimoje džiaugsmą ir giliai suvokti motiniško gerumo svarbą.“

Jis padėkojo Dievui ir „už ištikimus ir visada pasirengusius padėti savo brolius, kurie visą gyvenimą buvo ir tebėra šalia“, ir už „bendražygius,

draugus ir bendradarbius, kuriuos Jis man padovanojo.“

Su džiaugsmu prisiminė tą dieną, kai buvo išventintas į kunigus, ir kaip „aiškiai suvokiau, kokia menka prieš šią misiją yra mano paties egzistencija“.

Be to, Benediktas XVI paminėjo, kad tą sekmadienį švenčiama Dievo gailestingumo šventė, kurią paskelbė Jonas Paulius II, ir prašė Dievą, kad Jo gailestingumas pasiektų tas šalis, kuriose klesti neapykanta ir karas.

Melsdamasis popiežius kalbėjo, kad „žmonijai Dievo gailestingumo reikia kiekvieną dieną“, ir vylėsi, kad „ši Dievo dovana pasieks pirmiausia tas engiamas šalis, kuriose įsigalėję neapykanta, tragedijos ir karai.“

Jis paskatino tikinčiuosius katalikus „prisidėti prie Dievo pasauliui skleidžiamos taikos, nes Dievas veikia paslapčia, padedamas

nesuskaičiuojamos daugybės
geraširdiškų savo vaikų“.

Pontifikas kalbėjo, kad „taika – tai
Kristaus dovana, kurią Jis kaip
palaiminimą paliko visiems
žmonėms ir visoms tautoms“, bet
pabrėžė, kad „ši taika nėra jėgų
pusiausvyra, kaip ją supranta
žmonija, o visai nauja tikrovė, Dievo
meilės ir Jo gailestingumo vaisius“.

KNYGA „JĖZUS IŠ NAZARETO“

Benedikto XVI knyga „Jėzus iš
Nazareto“ italų, vokiečių ir lenkų
knygynuose pasirodė balandžio 16 d.,
pirmadienį, Popiežiaus 80-mečio
sukakties dieną. 448 puslapių knygą
ketinama išversti į 20 kalbų.

„Rizzoli“ leidykla, kuriai Vatikano
leidyklos knygynas pavedė visame
pasaulyje parduoti šios knygos teises,
šiandien spaudoje paskelbė, kad
„Jėzus iš Nazareto“ yra pirmoji
dvitomio knyga, kurioje

nagrinėjamas Jėzaus gyvenimas visuomenėje nuo Krikšto Jordano upėje iki Atsimainymo.

„Viena vertus, tai – ganytojiškas pasakojimas“, rašoma pranešime, „kuriam, remiantis Evangelijos aiškinimu, apžvelgiama pati krikščionybės pradžia. Bet ši knyga kartu yra ir darbas, parašytas su moksliniu tikslumu, kuris teologo Ratzingerio raštus ir kalbas daro išskirtinius.

Ganytojiškas Popiežiaus rūpestis ir išskirtinė teologinė doktrina pabrėžia pagrindinę jo veikalo temą: įsitikinimą, kad norint suprasti Jėzų Kristų, būtina pradėti nuo Jo vienybės su Tėvu.“

Šiuo požiūriu „rimtai egzegezei būtinas istorinis kritinis metodas, todėl knygoje pateikiama gausybė medžiagos ir žinių, padedančių atkurti Jėzaus asmenybę taip išsamiai, kaip prieš kelis

dešimtmečius būtų buvę sunku ir įsivaizduoti. Bet vien tikėjimas mums padeda suvokti, kad Jėzus yra Dievas, o vedamiems šio įsitikinimo ir skaitantiems šventuosius raštus istoriniu kritiniu metodu ... atsiskleidžia ... Jo tikėjimo kelias ir asmenybė“.

„Ratzingerio darbe“, toliau rašoma pranešime, „tikėjimas ir kritinis tyrimas eina išvien ir vienas kitam neprieštarauja, o Jėzus Evangelijose atskleidžiamas kaip istorinis Jėzus“.

Vienoje apžvalgoje, pavadintoje „Popiežiaus kelias Jėzaus link“, rašoma, kad knyga „atspindi Josepho Ratzingerio „Viešpaties veido“ paieškas ir nėra mokomoji medžiaga.

Benediktas XVI Biblijos tekste atranda visus įrodymus, liudijančius, kad istorinis Jėzus Kristus iš tiesų yra ir Dievo Sūnus, nužengęs į žemę gelbėti žmonijos.

„Remdamasis glaudžiu Senojo ir Naujojo Testamentų ryšiu“, rašoma apžvalgoje, „ir kristologijos hermeneutika, pagal kurią Kristus yra visos Biblijos ašis, Josephas Ratzingeris Evangelijų Jėzų atskleidžia kaip „naująjį Mozę“, išpildžiusį senąsias Izraelio viltis. Šis naujasis ir tikrasis Mozė turi Dievo tautą vesti tikrosios bei galutinės laisvės link ir šią užduotį žingsnis po žingsnio įvykdo, o Jo žingsniuose galima išvelgti visą Dievo apvaizdos esmę“.

Šiuo požiūriu „Jėzaus panardinimas į Jordano upę simbolizuoja jo mirtį ir „nužengimą į pragarus“, realybę, jį lydėjusią visą gyvenimą. Kad išgelbėtų žmoniją ... Jis turi atsispirti didžiausioms pagundoms, kurios įvairiais pavidalais visais laikais kamavo žmones, ir privertęs jas paklusti, turi atverti kelią, vedantį pas Dievą, į Pažadėtąją žemę, kuri yra Dievo karalystė.

„Dievo karalystės“ tema, nuolat lydinti Jėzaus misiją, plačiau apžvelgiama tolesniame skyriuje apie Kalno pamokslą ... kurio Palaiminimai apima esminius naujojo Įstatymo teiginius ir drauge yra Jėzaus autoportretas. Taigi parodoma, kad „šis Įstatymas – priešingai nei Mozės – nėra vienos tiesioginės akistatos su Dievu padarinys, bet apima visą Jėzaus glaudaus ryšio su Tėvu pilnatvę“.

Iš čia išplaukia išvada, kad žmogaus gyvenimo esmė yra „kalbėtis su Dievu ir Jo klausytis“. Todėl Benediktas XVI atskirame knygos skyriuje aiškina paties Jėzaus mus išmokytą „Tėve mūsų“ maldą.

Artimas žmonių ryšys su Dievu Tėvu per Jėzų Šventojoje Dvasioje juos paverčia nauja šeima, kuri per Dvylikos apaštalų išrinkimą primena Izraelio kilmę. ... Be to, ši įvairialypė visų laikų Jėzaus naujoji šeima,

Bažnyčia, Jame atranda savo vienybę ir kelrodį gyventi pagal Jo skelbiamą Evangeliją.

„Siekdamas, kad Jo mokymas būtų suprantamas ir jo laikomasi, Jėzus kalbėdavo alegorijomis“, aiškinama apžvalgoje. Tačiau gilia analize Josephas Ratzingeris parodo, kad Jo alegorijų reikšmę galima paaiškinti ir grynai teologiškai.

Tolesniame skyriuje aptariamos alegorijos, kuriomis Jėzus aiškindavo savo slėpinį; šiuos didžius įvaizdžius mums pasakoja šv. Jonas. Prieš juos analizuodamas Popiežius apžvelgia ankstesnius mokslinius tyrimus apie tai, kas buvo šis evangelistas, ir skaitytojai atveria naujus horizontus, vis aiškiau atskleidžiančius, kad Jėzus iš tiesų buvo Dievo Sūnus.

Vėliau ši tema plėtojama dviejuose paskutiniuose skyriuose ... kuriuose galutinai apibrėžiama Dievo Mesijo paskirtis ir likimas tų, kurie nori juo

sekti, o knygą pontifikas baigia gilia Evangelijose aprašomų Jėzaus prisiskirtų vardų analize.

Knygoje iškyla ne tik tikintis žmogus ... ir mokslininkas, bet ir ganytojas, kuriam pavyksta skaitytoją paskatinti naujai sutvirtinti ryšį su Jėzumi Kristumi... Šitaip dėstydamas, pontifikas nebijodamas kalba apie pasaulį, kuriam, atstūmusiam Dievą ir besilaikančiam įsikibus tik to, kas regima ir materialu, gresia susinaikinimas, jei ir toliau rūpinsis tik materialine gerove ir atsižadės tikrosios laisvės „Pažadėtoje Dievo Karalystės žemėje“.